దసరా అల్లుడు...

పెళ్ళి పందిరిలో పురోహితుడు అలసి పోయేలా మంత్రాలు చదువుతున్నాడు. పీటలమీద కూర్చున్న త్రినాధరావు కళ్ళలోను, త్రిపుర సుందరి కళ్ళలోను సంతోషం, ఆనందం వగైరా, వగైరా, కొట్టవచ్చినట్లు కనబడుతున్నాయి.

నవ వధూవరుల సంతోషానికి కారణం లేకపోలేదు.

'నీ పెళ్ళి కళ్ళారా చూడకుండానే కన్ను మూస్తాను ఏమిటోరా నాన్నా!' అని కలవరిస్తూనే తల్లి కళ్ళు మూసినా, తను కలలు కంటున్నట్లు అయినింటి లక్షాధికారి మహేశ్వరరావుగారి అల్లుడే అయ్యాడు అని త్రినాధరావులో ఆనందం చోటు చేసుకుంటే, నాన్న వచ్చిన సంబంధాలన్నీ కాదు, కూడదు పొమ్మంటున్నాడు వేనికా అనుకున్నా అత్త, ఆడపడచు పోరు లేని నెలకి మూడు వేలు సంపాదించుకుంటున్న త్రినాధరావుతో పెళ్ళి జరిపించడం మహానందంగా ఉంది త్రిపుర సుందరికి.

"ఆ! కడుగు బాబు! బాగ కడుగు. బావగారి కాళ్ళు ఎంత బాగ కడిగితే అంత కట్నం ఇస్తారు" అన్న పురోహితుడి హాస్య ఛలోక్తులతో ఈ లోకంలోకి వచ్చి పడ్డాడు త్రినాధరావు.

మేనత్త అయిన మహాలక్ష్మి "తిర్రు!... బావ మరిదికి కంచంలో నూట పదహార్లు వెయ్యరా బాబు" అని మేనత్త అనడం చూసి వళ్ళు మండిపోయింది త్రినాధరావుకి.

అయ్యో! నా మతి మండ! మా తిర్రు పెద్ద ఆఫీసరుకదూ? అలాంటి, అలాంటి వాడి పెళ్ళి ఏమిటి? అన్నయ్యే బ్రతికివుంటే ఎంత ఘనంగా చేసేవాడో. తిర్రు రెండువందల పదహార్లు వెయ్యరా" అంది గర్వంగా మరోసారి మహాలక్ష్మి, ఇంకా త్రినాధరావుకి మొదటిసారి వచ్చిన కోపం పోకుండానే.

బావమరిది భార్గవ కళ్ళు చేటంత చేసుకుని, పళ్ళెంలో బావ ఎంత వేస్తాడా అని చూస్తున్నాడు

త్రినాధరావుకి ఒక్క నిముషం ఏం చేయాలో తోచలేదు. తక్కువ వేస్తే పిసనారి వాడని ఎక్కడ కనిపెట్టేస్తారో జనం అని "అది కాదత్తా.... నాన్న చెబుతు, చెబుతూనే పోయారు గుర్తుందా?"

మన ఆనవాయితీ ప్రకారమే చేసుకోరా పెళ్ళి, నేను మా బావమరిదికి అర్ధ నూట పదహారు వేసానురా తిర్రు అనేవారు" అని చప్పున జేబులో నుండి అర్ధ నూట పదహార్లు వేసాడు త్రినాధరావు.

"ఒక్క నిముషం మేనత్త మహాలక్ష్మికి మేనల్లుడు ఏం చెబుతున్నాడో అర్ధం కాలేదు. అన్నయ్య ఆనందరావు పెళ్ళిలో బావ మరిదికి ఏం వేసాడా అన్న ఆలోచనల్లో పడిపోయింది. పాపం ఆవిడకు ఎంతకు గుర్తు రాలేదు. అప్పుడు ఆవిడకు మేనల్లుడి పిసినారితనం గుర్తు వచ్చి "ఓరి భడవా? ఘటికుడివే" అనుకొంది మనసులో!

మహాలక్ష్మి ఈ ఆలోచనల్లో ఉండగానే మూడు ముళ్ళు త్రినాధరావు త్రిపుర సుందరి మెడలో వేసాడు.

* * *

గదిలో అమ్మ లక్కలు త్రిపుర సుందరి కొంగుకి తులం బంగారం అయినా కట్టమనేటప్పటికి త్రినాధరావు గుండె ఆగినంత పని అయింది.

త్రిపుర సుందరి మాత్రం కొంటిగా త్రినాధరావు వంక చూడసాగింది.

అక్కడ చేరిన అమ్మ లక్కలు పెళ్ళి కొడుకు త్రిపుర సుందరి కొంగున ఎంత కడతాడా అని ఆత్రుతగా చూస్తున్నారు.

"అత్తా! చెప్పవేం! అలా చూస్తావేం? అమ్మ నీతో ఎప్పుడు చెప్పేది గుర్తు లేదూ? మాకు ఆనవాయితీ లేదు బాబు కొంగున బంగారం కట్టడం, మా అమ్మ వాళ్ళు కొంగున బంగారం కట్టవద్దు అంటున్న మా అత్తగారు ఐదు తులాల బంగారం కొంగున కట్టారు. మా వాళ్ళందరూ పునిస్త్రీ చావులే, నేను మాత్రం కలకాలం మీ నాన్నతో కాపురం చేయకుండా, బోడి ముండను అయ్యాను అని చెప్పి బాధ పడుతుండేది-

కదూ?" అని త్రినాధరావు అంటుండగానే....

త్రిపుర సుందరి కెవ్వున అరచి తన పొడవైన వాలు జడను ముందుకు వేసుకొని ప్రేమగా నిమురుకొని నా కొంగున బంగారం కట్టద్దూ" అని పిచ్చి ధ్వానిలా అరచి వెనక్కి నాలుగు అడుగులు వేసింది.

అక్కడ చేరిన అమ్మ లక్కలు మాత్రం ఇదెక్కడి విడ్డూరం అని విస్తుపోసాగారు.

"అయ్యో! అల్లుడుగారు! ఇంకానయం! మీకు బాగానే గుర్తుంది లేని అనవాయితీలు చేస్తే చెరుపు అవుతుంది. పోనీ ఆకు, చెక్క కట్టేయండి" అంది అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి.

మేనత్త మహాలక్ష్మి మాత్రం వదిన వరలక్ష్మి ఎప్పుడు తనతో చెప్పిందాఅని ఎంత గుర్తు తెచ్చుకున్నా గుర్తు రాలేదు అంతలోనే ఆవిడకు మేనల్లుడి పిసినారితనం గుర్తు వచ్చి 'ఒరి సన్నాసి ఎంత లేసి అబద్దాలు ఆడుతున్నావ్' అని గుండెలమీద చెయ్యి వేసుకోకుండ ఉండలేకపోయింది.

కాపురానికి పంపిస్తున్న కూతురు త్రిపుర సుందరితో అత్తగారు బయలుదేరడం చూసి మతి పోయింది త్రినాధరావుకి.

గున్నఏనుగులాంటి అత్తగారిని చూస్తుంటే ఆవిడ క్రింద రోజు ఎంత ఖర్చు అవుతుందో... ఆవిడ మకాం ఇంట్లో ఎన్నాళ్ళు వేస్తుందో అని కంగారు పడిపోసాగాడు త్రినాధరావు.

గవర్నమెంటు ఇచ్చిన బంగళా, భర్త పేరు త్రినాధరావు ఎక్సిక్యూటివ్ ఇంజనీరు అన్న నేమ్ ప్లేటు చూడగానే త్రిపురసుందరికి ఎక్కడలేని గర్వం వచ్చేసి చప్పున తల మీద కొమ్ముల బయలుదేరాయి.

అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి మాత్రం కూతురు అదృష్టానికి తెగ మురిసిపోయి, భారీ శరీరాన్ని భారంగా లాక్కుంటూ బంగళాలోకి భారంగా ప్రవేశించారు.

ఒక్కొక్క గది చూసుకుంటూ లోపలికి వస్తున్న అత్తగారు, త్రిపుర సుందరి వైపు కొంచెం ఇబ్బందిగా చూడసాగాడు త్రినాధరావు.

హాలులో రెండు ఏనాటివో తాతలనాటి వాలు కుర్చీలు, తరువాత డైనింగ్ హాలులో గోడకు చేరబెట్టి నాలుగు పీటలు, అటు ప్రక్కనే రాగి బిందెతో నీళ్ళు, లైఫ్‌బాయ్ సబ్బు, కాల్గేట్ పళ్ళపొడి, వంటింట్లో డొక్కు కిరసనాయిల్ స్టౌ, నాలు సీమ వెండి గిన్నెలు, స్టీలు కంచాలు, చూసి అత్తగారికి, త్రిపురసుందరికి మతి పోయింది.

నెలకి మూడు వేలు సంపాదించుకుంటున్న భర్త మరీ ఇంత పిసినారితనంగా ఉండడం చూసి ఆశ్చర్య మనిపించింది

"రా సుందూ! ఇది మన బెడ్ రూమ్!" అని చూపెడుతున్న గదిలో పూర్వం కాలం నాటి పందిరి కోళ్ళ మంచం దగ్గర కుర్చీ వేసి, మంచం ఎక్కడానికి ఉండడంతో, కెవ్వున కేక వేసింది త్రిపుర సుందరి!

"ఏమయిందే అమ్మా!" అని గాభరగా ఆయాస

ండుతూ వచ్చిన తల్లిని పెన వేసుకొని 'చూడే అమ్మా, ఈ మంచం, ఎంత ఎత్తుగా ఉందో' అని కోపంగా భర్త వైపు చూసి "ఛీ! మీరు ఇంత పిసినారులు ఏమిటి? దీనిమీదా మనం పడుకోవడం! అమ్మో! నాకు ళ్ళు తిరుగుతాయి" అంది భయంగా!

"సుందూ! నాకు సెలక్షన్‌లు అంత బాగ తెలియవు, ఆడ వాళ్ళకి బాగ తెలుస్తాయి కదూ? నువ్వు వచ్చినాక, నీకు నచ్చినవే కొనవచ్చు అని, అవీగాక ఈ మంచం తర తరాలనుండి అచ్చొచ్చిన మంచం" అని త్రినాధరావు అంటుండగానే....

"మై గాడ్! ఆ మాట మాత్రం అనకండి. సాయంకాలం బజారుకి వెళ్ళి డబుల్ కాట్ కొనుక్కుందాం" అంది త్రిపుర సుందరి.

త్రినాధరావు పై ప్రాణాలు పైనే పోయినాయి. "లేదు సుందూ! మీ నాన్నగారు అమ్మాయిని తీసుకొని వెళ్ళి, సెలక్షన్ చేయించి ఇంటికి కావలసిన సామానులు కొని, పంపిస్తాను తరువాత అని పెళ్ళికి ముందరే నాతో చెప్పారు.... అప్పుడు నీకు ఏ సామానులు కావాలంటే అవి కొనుక్కో హి. హీ" అన్నాడు పళ్ళు ఇకిలిస్తూ త్రినాధరావు.

ఆదిలక్ష్మికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. కూతురంటే ఎంత ఇష్టమయితే మాత్రం సామానులు కొని ఇవ్వడం దగ్గర నుండి ఒప్పుకున్నారన్నమాట తన భర్త. ఇంకా నయం! ఇల్లరికం వచ్చి నెత్తిమీద సవాలు చేస్తానని అల్లుడు అంటే అందుకు తగుదునమ్మా అని ఒప్పుకునేవాడేమో తన భర్త! అనుకొంది.

* * *

కొత్త పెళ్ళాంతో రోజులు హుషారుగా గడుస్తున్నా అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి తీరని సమస్యయి కూర్చుంది త్రినాధరావుకి... తను ఒక్కడు ఉన్నప్పుడు నెలకి నాలుగు వందలు కూడ ఖర్చు కానిది నెలకి వెయ్యి రూపాయలు ఖర్చు అవుతుంటే ప్రాణం గిల గిల కొట్టుకుంటుంది త్రినాధరావుకి. సినిమాకి బయలు దేరినా, షికారుకి బయలు దేరినా అత్తగారు బయలు దేరుతుంటే రెండేసి రిక్షాలలో వెళ్ళడం. ఒకవేళ ప్రభుత్వ వాహనంలో బయలు దేరినా అత్తగారికి సినిమా టిక్కెట్టు తీయడానికి త్రినాధరావు మనసంగీకరించడంలేదు.

"ఏమండీ! అప్సరలో 'అపరాధి' సినిమాకి వెళదాం అండి" అనేటప్పటికి ఆలోచనలనుండి ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.

"ఈ రోజు టి. వి. లో పిక్చరుంది కదూ? రేపు వెళదాంలే సుందూ! అన్నట్టు అత్తయ్యగారు లేకపోతే మావయ్యగారికి ఇబ్బంది కదూ? పాపం మన కోసం ఎన్నాళ్ళు ఆవిడను ఉంచుకుంటాం?" అన్నాడు బాధను వీలయినంత వరకు పైకి వ్యక్తం చేస్తూ త్రినాధరావు.

"అయ్యో! మీరు అనవసరంగా మా నాన్నగారి గురించి బాధ పడకండి. మా నాన్నగారికి ఏం లోటు ఉండదు. కావలసినంత మంది పనివాళ్ళు.... అమ్మో! మా అమ్మ లేకపోతే వంట ఎవరు చేస్తారండి. నాకు చేత కాదు" అంది త్రిపురసుందరి భయంగా గుండెలు మీద రెండ చేతులు వేసుకొని.

భార్య మాటలు వింటుంటే వళ్ళు మండిపోయింది". అయితే మీ అమ్మగారు మన కూడ ఎప్పుడూ...." అని త్రినాధరావు మాట పూర్తి కానే లేదు.

"ఉండమని బ్రతిమిలాడు తున్నానండి" అంది గారం పోతూ త్రిపుర సుందరి.

త్రినాధరావుకి మతిపోయినంత పని అయింది.

* * *

"సుందూ! రేపు సాయంకాలం మనం మైసూరు వెళ్ళడానికి రిజర్వేషను చేయించాను బట్టలన్నీ సర్దు" అన్నాడు.

"అబ్బా! మీరు.... మీరు.... ఎంత మంచి వారండి. మీ గురించి ఏమిటో అనుకున్నాను. అసలు మా ఊరిలో అందరు మీ గురించి ఎంత హేళనగా మాట్లాడేరో తెలుసాండి? లక్షలు పోసి పిసినారి అల్లుడిని తెచ్చుకున్నావు ఏమిటి మహేశ్వరరావుగారు అని! మా అమ్మకి ఈ సంగతి తెలిస్తే పొంగి పోతుంది.

ఏమిటో నే ఎంత ఆస్తి ఉన్నా ఏ ఊరులు చూడడం పడలేదు. నీతోనయిన ఆ కోరిక తీరాలి. పెద్ద పిల్ల ఎంత రమ్మని వ్రాసినా అంత దూరం ఏం వెళతానూ అంటుందండి" అని సంతోషంతో చెంగున గెంతుతూ వెళ్ళబోతున్న భార్యని "సుంద్రూ!" అని కంగారుగా చేయి పట్టుకున్నాడు.

"ఏమిటండి!" అంది.

"అబ్బే! ఊరు వెళుతున్నాది మన ఇద్దరం! ఆ ఫీసు పని కదూ? పై మనుష్యులు ఎవరిని ఎలౌవ్ చేయరు" అన్నాడు

"అయితే మా అమ్మండీ" అంది బాధగా!

మీ అమ్మగారిని ఈ రోజు మీ ఊరు వెళ్ళే బస్సు ఎక్కించేద్దాం! మనం ఊరి నుండి వచ్చాక తీసుకు రావచ్చు!" అన్నాడు.

కూతురు చెప్పినది విని ఆదిలక్ష్మికి వళ్ళు మండిపోయింది. ఎంత ఆఫీసు వాళ్ళు పంపిస్తే మాత్రం. ఇంకో మనిషి టిక్కట్టు కొని ట్రైన్ ఎక్కితే వద్దంటరా వాళ్ళు అన్న ఆలోచన రావడమే తడవుగా 'హరి నీ పిసినారితనం నాశనం అయిపోను. కన్న వాళ్ళు కూడ లేకుండా ఒంటరిగా ఏకాకీ బ్రతుకు బ్రతుకుతున్న వాడికి మనుష్యుల మీద ప్రీతి, అభిమానం ఎక్కడనుండి వస్తాయిలే. అయ్యో!ఎంత అవమానం' అని తెగ బాధ పడిపోయారావిడ

తల్లిని బండి ఎక్కించి వచ్చిన త్రినాధరావుని చూసి "ఏమండీ మైసూరులో ఈ కాలంలో చలి ఎక్కువగా ఉంటుంది అనుకుంటాను. రెండు స్వెట్టర్లు కొనండి" అంది త్రిపుర సుందరి.

"అలాగే కొందాం! ఉండు మా ఆఫీసుకి వెళ్ళి రిజర్వేషను ఎంత వరకు వచ్చిందో కనుక్కొని వస్తాను" అని బయలు దేరాడు త్రినాధరావు!

"పాపం అమాయకురాలు సుందు! మైసూర్ ప్రయాణం నిజం అనుకుంటుంది. గున్నటేనుగులా అత్తగారు అర్ధ శేరు పాలలో కాఫీ పొడి వేసుకొని, కాఫీ త్రాగుతుందా? మంచి ప్లాన్ వేసి పంపేసాను అని హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు త్రినాధరావు.

కూని రాగం తీస్తూ ప్రయాణానికి బట్టలు సర్ద సాగింది త్రిపుర సుందరి.

* * *

"సుందూ! మన ప్రయాణం కేన్సిల్ అయింది" అని నవ్వుకుంటూ చెబుతున్న త్రినాధరావుని చూస్తుంటే వళ్ళు మండిపోయింది త్రిపుర సుందరికి.

"ఏమిటి మీరు చెబుతున్నది? కేన్సిల్ ఏమిటి? అమ్మో! మీరు... ఎంత పిసినారులు. ఖర్చులు కూడ అవుతాయని.. ." అని కోపంగా అంది.

"లేదు సుందూ! . . నేనేం కేన్సిల్ చేయలేదు ... నాకన్న సీనియర్‌ని పంపుతున్నారు. వచ్చే ఏడు మనం వెళదాం అయినా అలా కోపం తెచ్చుకుంటావు ఏమిటి? ఇన్నాళ్ళకి ఇంత ఇంటిలో మనం ఇద్దరం మన మధ్యన ఎవరు లేకుండా? ఓహ్! వ్వాట్ ఏ లక్!.... అయినా సుందూ? కాశ్మీరు వెళ్ళినా, కొడై-కెనాల్ వెళ్ళినా. ఊటీ వెళ్ళినా.. నీతో గడిపిన క్షణాల ముందు ఆ ప్రయాణాలు ఏపాటి?" అని త్రిపుర సుందరి చెయ్యి పట్టుకొని దగ్గరకు తీసుకో-బోయాడు త్రినాధరావు.

"ఛీ!.... ముందు మీరు చేయి వదలండి. . ఇది అంతా మీ ప్లాన్ అయి ఉంటుంది: మా అమ్మను పంపించడానికి" అని అలిగి మంచం ఎక్కి పడుకొంది త్రిపుర సుందరి

* * *

"ఏమండీ! మిమ్ములనే! నన్ను మా ఇంటికైన పంపించండి. లేకపోతే మా అమ్మను వెళ్ళి తీసుక రండి వెధవ వంట నాకు చేత కాదు" అని కూర దించుతుంటే గిన్ని తగిలి కాలిన చేయి వంక చూసి కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది త్రిపుర సుందరి

"సుందూ! బంగారు సుందరివి కదూ? మీ అమ్మ-గారు ఎందుకు? నేను . నేను... నీకు సహాయం చేయనా? చూడు వాళ్ళు ఎలా చూస్తున్నారో? ఆ వంట ఇంటి కిటికీలు మూసేయ్ ఐదు నిముషాలలో అయిపోతుంది వంట" అన్నాడు

ఒక్క నిముషం అయోమయంగా త్రినాధరావు వంక చూసి మీరు... మీరు ... సహాయం చేస్తారా? ఛీ!... ఛీ! .. ఎవరైనాచూస్తే నవ్వుతారు ఒక వంట మనిషిని పెట్టకూడదూ? మా నాన్న సర్వ భోగాలు అనుభవించే ఇంటికి కోడలిని చేస్తాను అన్నారు మీ సంబంధం కుదిరినాక మీ ఆయన పెద్ద ఆఫీసరు... కుర్చీలో కాలు మీద కాలు వేసుకొని కూర్చోవడమే నీ పని.... ఇంటి నిండా నౌకర్లు ఉంటారు.... నా బంగారు తల్లి అదృష్టవంతురాలు అన్నారు కాని ఇక్కడ ఇలా బాధ పడుతున్నాను అని ఆయనకు తెలియదు" అని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది త్రిపుర సుందరి

"సుందూ! ఇప్పుడేం తక్కువయింది నీకు వంట చేయడం అంతగా చేతకాకపోతే మంచం మీద పడుకొని పత్రిక చదువుకో! ఒక్క అర గంటలో వంట చేస్తాను" అని లుంగి పైకి ఎగ్గట్టి వంట చేయడానికి సిద్ధమవుతున్న భర్త వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి "మీకు వంట చేయడం చేతనవునా?" అంది.

"ఇదేం బ్రహ్మ విద్య అనుకుంటున్నావా?" అని సొరకాయ చక చక తరిగి స్టవ్ వెలిగించి "సుందూ! పాలు పోసి కూర వండనా? దప్పళం చేయనా" అని అడుగుతున్న భర్త వంక చూస్తుంటే.... భర్తలా కాకుండా వంట వాడిలా కనిపించాడు త్రిపుర సుందరి కళ్ళకు.

చేత్తో నుదురు మీద కొట్టుకొని 'ఇదెక్కడి కర్మరా బాబు' అనుకొంది మనసులో త్రిపుర సుందరి

* * *

"సుందూ!... సుందూ!" అని హుషారుగా పిలుస్తూ వస్తున్న త్రినాధరావు వైపు కోపంగా చూసి ..

"సుందూ లేదు .. సందూ లేదు.... ఏం పెట్టక పోయినా ఇదొక్కటి మాత్రం నేర్చుకున్నారు.... నా పూర్తి పేరు పెట్టి పిలవండి...." అని కయ్‌మంది త్రిపుర సుందరి.

"ఏమిటోయ్! కోపంగా ఉన్నావ్. మంచి వార్త ఏమిటో చెప్పనా.... మనం మధ్యాహ్నం బండికి ఊరు వెళుతున్నాం" అన్నాడు.

కోపాన్ని ఒక్కసారి మరచిపోయి, "ఏ ఊరు" అంది.

"మీ ఊరే.... ఏకంగా ఇరవై రోజులు శెలవు పెట్టే-సాను" అన్నాడు.

"నిజంగానా?" అంది సంతోషంతో!"

అంతలో పోస్టుమెన్ అందించిన కవరు అందు-కున్నారు త్రినాధరావు, త్రిపుర సుందరి.

చిరంజీవి అల్లుడు త్రినాధరావుగారికి,

చిరాయువుగా దీవించి మావయ్య మహేశ్వరరావు వ్రాయునది మీ ఇరువురు సుఖంగా, హాయిగా ఉన్నారని తలిచెదను. మా పెద్దమ్మాయి అనురాధ ఫారిన్ నుండి వచ్చినది వచ్చిన దగ్గర నుండి మీ

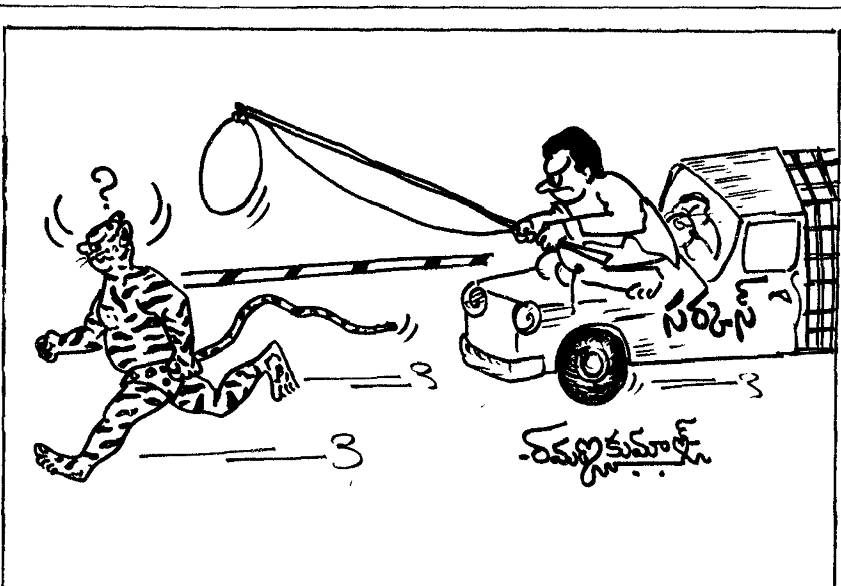

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు వినాయకచవితి సందర్భంగా తిరుపతిలోని అన్నమాచార్య కళామందిరం ప్రాజెక్టు అధికారి శ్రీ కామిశెట్టి శ్రీనివాసులు నిర్వహణలో జరిగిన భక్తి సంగీత కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న కళాకారులు శ్రీయుతులు బాలకృష్ణ ప్రసాద్, రామనాథన్, ఉదయశంకర్, లోకాభిరాం ప్రభృతులని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

దంపతులను చూడాలని ఆశ పడుతున్నది మీ అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి కూతురుమీద బెంగతో మంచం దిగడం లేదు. కావున, మీరిరువురు వెంటనే బయలు-దేరి రండి దసరా పండుగ కూడ దగ్గర పడుతున్నది కదా? పండగకి వచ్చినట్టు ఉంటుంది. మీ రిద్దరు కొద్ది రోజులు మాతో సరదగా గడిపినట్టు ఉంటుంది. అమ్మాయికి నా ఆశీస్సులు.

ఇట్లు
మహేశ్వరరావు

"చూసావా లెటర్! ఇంకేం! దసరా పండక్కి అల్లుడికి పిలుపు కూడ వచ్చేసింది...." అని "సుందూ! నేను స్నానం చేయడానికి వెళుతు-న్నాను .... అన్నట్టు ఒక్క మాట. నా గురించి ఏమైనా వస్తే మాత్రం నువ్వు .... నువ్వు..." అన్నాడు.

"ఏమిటండీ" అంది భర్త మాటలు అర్థం గాక.

"అబ్బే!... ఏం లేదు సుందూ! శలవు ఐదు రోజుల-కంటే దొరక్క పోతే.... నీ కోసం..... అదే నువ్వు మీ ఊరు వెళితే ఎంతో పిస్తావని.... మీ అమ్మగారి పరిస్థితి బాగా లేదని, టెలిగ్రాం వచ్చిందని చిన్న అబద్ధం చెప్పి ఇరవై రోజులు శలవు పెట్టేసాను. అందుకని ఎవరైనావస్తే మీ అమ్మకు బి. పి. చాలా ఎక్కువై పరిస్థితి బాగా లేదని నువ్వు కూడా...."

"ఏమండీ!" అని గట్టిగా అరచింది త్రిపుర సుందరి.

"ఛీ!.... ఛీ!.... లీవు లేకపోతే పోయింది. అవేం మాటలు" అంది కోపంగా. అప్పటికే త్రినాధరావు బాత్ రూమ్‌లోకి దారి తీశాడు.

భలే బాగ తప్పించుకున్నాడు. దసరా మాముళ్ళ నుండి. లెకపోతే ప్రొద్దున్న లేచి ఆఫీసుకి వెళ్ళే వరకు వెధవలు ఒకటే దణ్ణాలు! ఎందుకో అనుకున్నాడు. తీరా సీటులో వెళ్ళి కూర్చున్నాక ఒకొక్క యూనియన్ వర్కర్సు ఒకొక్క లిస్టు తయారు చేసి "దసరా మామూళ్ళకు నాలుగ రోజుల్లో బయలు దేరుతాం సార్" అని లిస్టు తనకి చూపెడతారా?

ఆఫీసర్ల లిస్టులో ఏకంగా వంద రూపాయల-నుండి యాభై రూపాయల వరకు దసరా మమూళ్ళు వ్రాసి ఉంది. తేరగా డబ్బు వస్తుంటే తీసుకోవడం చేదు ఏమిటి? సిగ్గు లేకపోతే సరి! ఎంత లేదన్నా ఇంట బయట దసరా మామూళ్ళు ఐదారు వందలు దాటుతుంది. సార్! మీరు ముందుగా మీ చేత్తో దసరా మామూళ్ళు ఇస్తే ఇక బయలు దేరుతాం సార్ అంటరా? అందుకే ఏకంగాఇప్పటినుండి శలవు పెట్టే-సాడు. ఏ అక్కు పక్షి ఇక తనని అడగలేదు.

బాత్ రూంలో నుండి వస్తున్న త్రినాధరావుకి హాలులో ఘొల్లున్న ఏడుస్తున్న భార్య త్రిపుర సుందరి గొంతు వినిపించింది.

"అయ్యో! బాధ పడకమ్మా! నాకు ఇప్పుడే తెలిసింది. పెళ్ళయి ఇంకా ఎంత కాలమో కాలేదు, సంతోషంగా దసరా పండుగకి వెళ్ళవలసింది. అయినా మా ఆఫీసు వాళ్ళం దుర్గాదేవిని గ్రాండ్‌గా పెడుతున్నామని మీ కొత్త దంపతులను దసరాకి ఇక్కడే ఉండమందాం అనుకున్నాం. అమ్మగారికి కాలు, చేయి పడిపోయిం-దట కదూ? ఎంత ఘోరం అని తనపై అధికారి గొంతు వినిపించి అవాక్కయిపోయాడు త్రినాధరావు.

"అవునండి.. నాకు చాలా భయంగా ఉంది మా అమ్మగారి గురించి" అని బలవంతాన్న దుఃఖాన్ని తెచ్చుకొని కళ్ళ వెంట నీరు తెచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ "అమ్మో! ఎంత పెద్ద అబద్ధాలు ఆడారు. ఉండండి మీ పని చెబుతాను" అని కసిగా అనుకొంది మనసులో త్రినాధరావు గురించి త్రిపుర సుందరి

బస్సులో అలిగి అటు తిరిగి కూర్చున్న భార్యని చూస్తుంటే నవ్వు వచ్చింది త్రినాధరావుకి.... 'ఎంత సేపు ఉంటుంది కోపం పుట్టి నిల్లు చూడగానే పోదూ' ఉరుకున్నాడు

అల్లుడు, కూతురిని చూడగానే ఆదిలక్ష్మి, మహేశ్వరరావు, అనురాధలు పొంగిపోయారు.

"బావ నీకు, మీ ఆయనకు బట్టలు, వాచీలు పంపారే" అని త్రిపుర సుందరికి తెచ్చి ఇచ్చింది అనురాధ

* * *

దసరా పండగొచ్చింది.

క్రొత్త అల్లుడికి క్రొత్త బట్టలు.... క్రొత్త వెరయిటీ స్వీట్సుతోను.... గౌరవం చేసారు అత్తవారు.

"అల్లుడుగారూ! ఉత్తరంలో స్కూటరు కొన-నక్కరలేదు. దసరా వచ్చినప్పుడు స్కూటరు డబ్బు ఇచ్చేయండి. ప్రభుత్వ వాహనాల్లో సినిమాలకి, షికార్లుకి, బజార్లుకి వెళతాం, ప్రభుత్వ వాహనాలు ఉన్నంత కాలం మాకు ఏ ఇతర వాహనాలు అవసరం లేదని వ్రాసారు కదూ? ఇదిగోండి స్కూటరు డబ్బు" అని డబ్బు తెచ్చి అల్లుడి చేతిలో పెట్టి "నీ అమ్మ కడుపు బంగారం కాను, భగవంతుడు ఎలాంటి పిసినారి వాడిని నాకు అల్లుడు చేసాడు" అని మనసులో అనుకొని, "డబ్బు జాగ్రత్తగా పెట్టెలో పెట్టుకోండి అల్లుడుగారు" అన్నాడు మావగారు మహేశ్వరరావు ఏడ్వలేక నవ్వుతూ!

మొగుడు తనకు తెలియకుండా ఉత్తరం వ్రాసాడా? స్కూటరు వద్దు అని. ఆశ్చర్యపోతూ, అమ్మో! అమ్మో! ఎంత తెలివైనవాడు, రోజు రోజుకి మీ పిసిరినారితనం ఎక్కువయిపోతుంటే నేను చూస్తూ ఊరుకుంటాను అనుకున్నారా? ఉండండి మీ పిసినారితనం పోగొడతాను" అనుకొంది ఆవేశంగా త్రిపుర సుందరి.

దుర్గ

సమ్మెలూరేగింపులు జరిపించు నాయకుల్
జనుల స్థితి గతుల జాలిఁ గనరు
పదవుల కోసమై పలుదార్లఁ బడు ప్రజా
ప్రతినిధులే ప్రజా వాక్కు వినరు
దుర్జన ఘాతుకాదులు మితి మీరినన్
జేలలో లోకులు మేలుకొనరు
దిక్కు తోచక యుంటిమి దేవి! దుర్గ!
ఎంత కాలము మము పరీక్షింతువిటుల?
కాళి! కరుణాంతరంగవై కదలి రమ్ము
ఇలను ధర్మ సంస్థాపన సలుపరమ్ము

–మహాబాష్యం న. శ్రీహరేష్

"సుందూ! దసరా వేషాలు వాళ్ళు వచ్చారు. భలే బాగ గెంతుతున్నారు. రా చూద్దాం" అని గదిలోకి వచ్చిన త్రినాధరావు మంచంమీద బోర్లా పడుకుని ఏడుస్తూ వెక్కిళ్ళు పడుతున్న త్రిపుర సుందరిని చూసి ఆశ్చర్య పోయి. "సుందూ! ఏమయింది" అన్నాడు కంగారుగా త్రినాధరావు.

త్రిపుర సుందరి ప్రక్కనే క్రొత్త చీర. జాకెట్టు పడేసి ఉంది.

"ఇంకా ఏం కావాలండి. జరగకూడనిదే జరిగింది. ఛీ!.... ఛీ!.... ఇంత అవమానం జరిగాక ఇంకా ఎందుకు బ్రతికి ఉన్నానో. నా భర్తని. నా ఊపిరిలో ఊపిరి.... నా ప్రాణంలో ప్రాణం. నాలో సగం అయిన మిమ్ములను అంతలేసి మాట లన్నాక ఇంకా నేను బ్రతికి ఉండడం వ్యర్థం" అని ఘెల్లుమని ఏడ్వసాగింది.

"సుందూ! నా బంగారం సుందూవి కదూ? నన్ను అన్న వాళ్ళు ఎవరు? వాళ్ళంటే అన్నారులే!.... నువ్వు అలా ఏడవకు. నువ్వు అలా ఏడుస్తుంటే నా గుండె తరుక్కు పోతుంది" అన్నాడు బాధగా.

"ఇంకా ఏడుపు కాక ఏముందండి. ఈ రోజే పదండి మన ఇంటికి. ఇక ఈ ఊరి మొఖం చూడను. అయ్యోయ్యో! ఎంతంత మాటలు అన్నారు. అడిగితే అయిపోతుందా? ఏడిస్తే తీరిపోతుందా? మరచి పోదామంటే మరుపు వస్తుందా? మచ్చు పడి-పోయిందండి మీ మీద.... ఇంత అవమానం జరిగి-నాక ఇంకా నేను బ్రతికి ఉండటం అనవసరం" అని ఘెల్లుమని ఏడ్వ సాగింది త్రిపుర సుందరి.

అప్పటికే అక్క అనురాధ. అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి. మావగారు మహేశ్వరరావుగారు 'త్రిపుర సుందరి తల్లీ! ఏం జరిగిందమ్మా" అని వాళ్ళు త్రిపుర సుందరి ఏడుపు చూడలేక ఘెల్లుమని ఏడ్వసాగారు.

"సుందూ!" అన్న వాళ్ళు ఎవరో చెప్పు" అన్నాడు ఆవేశంగా.

"దసరాకదా అని తలంటుకొని క్రొత్త చీర జాకెట్టు వేసుకొని. కొత్త రకం పిండి వంటలు పుస్తకం చదివి అక్కా. నేను కలిసి స్వయంగా చేసిన మైసూర్ హల్వా. గులాబ్ జామ్. జంతికలు. బందరు మిక్చర్. తొక్కుడు పకోడి. హల్వా పాయసం. చేసినవి పట్టుకొని మునసబు. కరణం గారింటికి వెళ్ళాను. వాళ్ళు.... వాళ్ళు...." అని ఘెల్లుమని ఏడ్వసాగింది.

"ఏమన్నారే వాళ్ళు! చెప్పమ్మా. మా బంగారు చెల్లివి కదూ" అంది అనూరాధ.

"ఇంకా ఏమనాలే అక్క! మా ఆయనకు మీ ఆయనకు నక్కకు నాగలోకానికి ఉన్నంత తేడా ఉందట. మీ ఆయన దర్పా ముందు. జల్సా ముందు. ధాన ధర్మాల ముందు మా ఆయన గడ్డి పరక అట. మగాడంటే మీ ఆయన అట! నీ కోసం.... నిన్ను సంతోష పెట్టడం కోసం ప్రతి పండగకి ఇండియా వస్తాడట. నువ్వు. మీ ఆయన దుర్గాదేవిని దర్శించు-

దసరా అల్లుడు

కోవడానికి వస్తే చూడ ముచ్చటగా ఉంటుందట మీ జంట.... ఎంత అదృష్ట వంతురాలు మీ అక్క. ప్రతి దసరా పండగకి మెడలో కొత్త నెక్లెసు పెట్టు-కుంటుంది. పాపం నువ్వు చాలా దురదృష్టవంతు-రాలివి. మీ అక్కకి బంగారంలాంటి భర్త అయితే. నీకు పట్టి పిసినారి మొగుడు అయ్యాడు" అని. "ఏమ్మా!.... నిన్ను సరిగా చూసుకుంటాడా? పెళ్ళిలో నే అతని పిసినారితనం తెలిసిపోయింది. పండుగకి కొత్త చీర అయినా కొన్నాడా?" అని మునసబుగారి భార్య అంటే కరణంగారి భార్య వేళాకోళం చేయ-డానికి "మీ ఆయనను క్రొత్త నెక్లెస్ చేయించండి అని అడక్కపోయావా? పిసినారి మనిషి నిజం అనుకొని గుండె ఆగిపోగలడు" అని ఘెల్లున నవ్వి "మీ ఆయన పిసినారితనం పోవాలని దుర్గాదేవిని దణ్ణం పెట్టుకో" అని నవ్విందే అక్కా! ఇంత అవమానం జరిగాక ఇంకా నేను బ్రతికి ఉండడం ఎందుకే" అని ఘెల్లుమని ఏడ్వసాగింది త్రిపుర సుందరి.

"సుందూ! నువ్వు ఏడ్వవద్దు. నా గురించి ఇంత ఘోవరంగా అనుకుంటున్నారా? వాళ్ళందరి నోళ్ళు మూసేలా క్రొత్త నెక్లెసు కొంటాను తొందరగా తయారప్ప నెక్లెసు పట్టుకొని వాళ్ళందరి దగ్గర వెళ్ళు అప్పుడు నాగురించి ఏమంటారో" అన్నాడు ఆవేశంగా త్రినాధరావు పిసినారితనం మరిచిపోయి

"మరిదిగారు! ఇప్పుడిప్పుడే ఈ పల్లెటూళ్లో నెక్లెసు ఎలా దొరుకుతుందండి.. దసరాకి అని మా ఆయన కొత్త నెక్లెసు నాకు ప్రజంట్ చేసారుకదూ? ఆ నెక్లెసు మీరు తీసుకోండి.... ఆయనకు నేను చెబు-తాను లెండి" అని గబ గబా లోపలికి వెళ్ళి నెక్లెసు పెట్టి తెచ్చి త్రినాధరావు చేతిలో పెట్టింది.

మూత తెరచి చూసాడు త్రినాధరావు.

తెల్ల రాళ్ళు ఒంటి పేట నెక్లెస్. దానికి జిగేల్ మంటు మెరిసిపోతు లాకెట్.... రాళ్ళు జిగ్ జిగ్ మంటూ మెరిసి పోతుంటే....

"అబ్బా ఎంత బావుందో నెక్లెస.... అక్కా థాంక్స్! నీ కని చేయించిన నెక్లెస్ నా కిచ్చేవు. నువ్వు ఎంత మంచి దానివే" అని నెక్లెసు పట్టుకుని తుర్రుమని లోపలికి పరిగెత్తింది త్రిపుర సుందరి.

"సుందూ! తొందరగా రా! నీ నెక్లెసు చూసి వాళ్ళందరి నోళ్ళు మూత పడి పోవాలి!" గంభీరంగా అన్నాడు త్రినాధరావు శరీరం దహించుకుపోతుంటే!

క్రొత్త చీర. జాకెట్టు వేసుకొని. రాళ్ళ నెక్లెసు పెట్టుకొని వచ్చి. "రండి... తొందరగా వెళ్దాం. దుర్గా దేవిని దర్శించి. మునసబు. కరణంగారి ఇంటికి వెళ్దాం! అంత లేసి మాటలంటరా? నా మొగుడంటే ఏమనుకున్నారో" అంది గర్వంగా త్రిపుర సుందరి.

"ఓసి పిచ్చి మొఖమా! నెక్లెస్ చూపెడితే సరిపోదే. మా అక్కతో ఫారిన్ నుండి మా ఆయన డైమండ్ నెక్లెస్ తెప్పించారు. మీ రందరూ పిసినారి వాడు అన్నారు.... మీ మొగుళ్ళు డైమండ్ నెక్లెస్ ఈ జన్మలో కొనగలరా? దీని ఖరీదు ఎంతో తెలుసా? పాతిక వేలు" అని దర్పాగా చెప్పు మరిదిగారి గురించి అంత నీచంగా అనుకుంటారా?" అని అంది అనూరాధ.

పాతిక వేలు అన్న శబ్దం వినగానే మూర్ఛపోబో యాడు త్రినాధరావు. "డైమండ్స్ నెక్లెసా? పాతికవేలే! ఇంకా తను రెండు వేలు ఉంటుందేమో తన మీద పడిన మచ్చు చెంపివేసుకోవచ్చు అనుకున్నాడు. ఈ ఆపద నుండి తప్పించుకోవడం ఎలాగు?" అని ఆలో

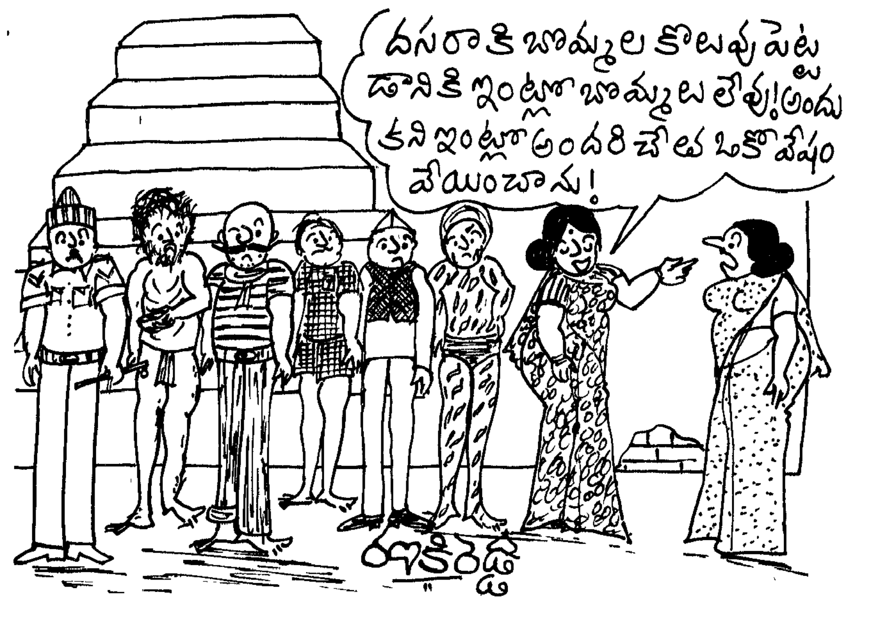

తపస్సు చేసే వారికి బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు ముగ్గురూ వరాలు ఇవ్వడం ఉన్నది. ఆ త్రిమూర్తులలో శివుడు సులభుడు- తన్నెదిరించినా, నిందించినా కూడా, తర్వాత స్తుతిస్తే కోరిన వరం ఇస్తాడు. స్తుతులకు పొంగిపోవడం వల్లనే అతనికి ఉబ్బు-లింగడని పేరు వచ్చింది.

తన్నడ్డగించిన నందీశ్వరుణ్ణి ఆక్షే-పించి, రావణుడు దురహంకారంతో, "నువ్వెంత? నీ ప్రభువైన ఆ మహేశ్వరు-డెంత? మీరున్న యీ కైలాసాన్నే తలక్రిందులుగా చేయగల సమర్థు-డను నేను!" అని నందీశ్వరునితో వాదించిన తర్వాత పలికి కైలాస పర్వ-తాన్ని చేతులలో ఎత్తివేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆ దశగ్రీవుడు తన యిరవై చేతులనూ, ఆ పర్వతం క్రింద పెట్టి తన బలమంతా చూపి కదలించసాగి-నాడు. ఆ పర్వతం కొంత చలించింది. దాని చరియపై ఉన్న వృక్షాలు పడిపోయాయి. ఆ పర్వతం పై నివసిస్తున్న ప్రాణికోటికి ఎంతో భయం కలిగింది. పర్వత శిఖరం పయి, తన భర్త అయిన పరమేశ్వరుని ప్రక్కనున్న పార్వతీ దేవి భయంతో వణికిపోయింది. పరమేశ్వరుడు తర్వాత చలనానికి కారణం దురహంకార-పూరితుడైన రావణుని దుశ్చేష్టయే అని తెలుసుకుని, చిరునవ్వు నవ్వుతూ "నీవేమీ భయపడనక్కర లేదు" అని భార్యకు ధైర్యం చెప్పి, రావణునికి తగిన శాస్తి చెయ్యదలచి, తన ఎడమ కాలి బొటన వ్రేలితో, తానున్న చోటనే అదిమెను. దానికి, పర్వతము క్రింద-నున్న రావణుని చేతులు చితికి, బయటికి లాగి కొనుటకును సాధ్యము కాకుండెను. అతని గర్వము పూర్తిగా నశించెను. తన్ను రక్షింపవలెనని ఆ రాక్షసరాజు శివుని పెక్కు విధముల స్తుతించెను. ఆ స్తుతులకు పొంగి, మహేశ్వరుడు రావణుని అపాయము నుండి తప్పించి, వరము వేడుకొను-మని పలుకగా, రావణుడు తనకు చిర జీవితమును కోరెను. ఆ దేవ దేవుడట్లే వరమిలిచ్చి, "ఇదిగో! నీవు కోరిన వరమిచ్చుచున్నాను. కాని, నీవు అవినీతిగా ప్రవర్తించిన యెడల ఆ వరము ఫలించదు. అది తిరిగి మమ్మే చేరును!" అనెను.

ఆ రావణుడు అవినీతికి పాలుపడి వేదవతిని బలాత్కరించదలచుటచే ఆమె శాపమునకు గురియై, ఆమె రూపాంతరమగు సీతాదేవి కారణ-ముగా రామునిచే చంపబడెను.

-బులుసు వేంకట రమణయ్య.

చించి, "హ . హ . హ వదినగారు మీరు తీసుకోండి అక్కడకు వెళ్ళినాక కొంటాను. అయినాఎవరో ఏదో అన్నారని. అన్నయ్యగారు మీమీద ప్రేమతో చేయించిన నెక్లెస్ సుందూ తీసుకుంటే ఏం బావుం-టుంది?" అన్నాడు త్రినాధరావు....

"అయ్యో! మరదిగారు ఎంత అమాయకులండి మీరు. నేనేమైనా పరాయి దానినా.... నాన్న ఇచ్చిన స్కూటరు డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చేయండి. మిగిలిన డబ్బు తరువాత ఇవ్వవచ్చు. మీరు, నా చెల్లెలు పరాయి వారటండీ? ఆమాత్రం ఆగనసుకున్నారా" అంది తెలివి తేటలు చూపిస్తూ అనురాధ.

"అబ్బబ్బ!.... ఏమిటండి మీ మొహమాటం!అక్కా! ఆయన గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం కాదు గాని పరాయి సొత్తు అంటుకోవడం అంటే ఎంత అభిమానమో! మా అక్క చాలామంచిదండి, రండి, బయలుదేరుదాం" అంది గారాలు పోతూ త్రిపుర సుందరి

అప్పటికే త్రినాధరావు 105 ° డిగ్రీలు జ్వరం వచ్చిన వాడిలా అయిపోయాడు.

త్రినాధరావు, త్రిపురసుందరి బయలు దేరారు.

దసరా అల్లుడు

దుర్గాదేవిని చూస్తూ భక్తితో త్రిపుర సుందరి కళ్ళు మూసుకొని దణ్ణం పెట్టుకో సాగింది.

"దుర్గాదేవి! నేను ఆడిన నాటకం విజయవంతం చేసావు ఆయనచేత నెక్లెసు కొనిపించడం నిజంగా ఒక గొప్ప కార్యం చేసినట్లే! పిసినారితనం వదిలి పోయింది..... "మనసులోనే అనుకొని.... నవ్వుకో సాగింది కళ్ళు మూసుకునే త్రిపుర సుందరి.

దుర్గాదేవికి చేతులు జోడించి దణ్ణం పెడు-తున్నా..... త్రినాధరావుకి దుర్గాదేవి బదులు పాతిక వేలు డబ్బు కనిపించ సాగింది.

దసరా ఉత్సవాలు జరుగుతున్నాయి

"ఏమండీ! ఇటు చూడండి! వాళ్ళు వేషాలు ఎంత బాగ వేస్తున్నారో? మాట్లాడ రేమిటండి" అంది త్రిపుర సుందరి.

"వాళ్ళందరి నోళ్ళు మూయిస్తాను అన్నాను గాని నా నోరు మూత పడిపోయింది" అనుకొని దసరా వేషగాళ్ళతో పాటు పిచ్చి పట్టిన వాడిలా అరుస్తూ, కేకలు వేస్తూ, నా పాతిక వేలు" అని అరవాలనిపిం-చింది త్రినాధరావుకి.... . కాని నోరు పెగలడం లేదు

ఇంటి దగ్గర .

"అమ్మా! నీ ప్లాన్ సక్సస్! పాపం! అల్లుడిని ఏకంగా దెబ్బ తీసావ్" అంది నవ్వుతూ అనూరాధ!

"నీ పగ చల్లారిందా ఆదిలక్ష్మి..... పాపం! అల్లుడి పిసినారితనం వదిలిపోయింది...." నవ్వుతూ అన్నాడు మహేశ్వరరావు.

"ఆ.... అత్తగారు అని లేకుండా ఖర్చు అవుతుందని అబద్ధం ఆడి బస్సు ఎక్కి-స్తాడా? అమ్మాయి అంతా చెప్పింది. ఆడంగక్కలా వంట చేస్తాడట. చేత్తో పది పైసలిచ్చి పూలు కూడా కొనడట స్కూటరు కూడ వద్దని డబ్బు తీసుకుం-టాడా? ఏది పిసినారితనం మంట కలసి పోను. దసరాకి అల్లుడు వచ్చాడు.... అమ్మాయికి చీర అయినా కొన్నాడా అంటే ఏం చెప్పను? ఇన్నాళ్ళు కాపురం చేసింది చేత్తో పది పైస లిచ్చి పూలు కూడ కొనలేదు. పని మనిషి బదులు అతనే అమ్మాయికి సహాయం చేస్తున్నాడు. పిసినారి అల్లుడు అని నలుగురికి చెప్పి నవ్వుల పాలు అవ్వమంటారా? అందుకే దసరా కొచ్చిన అల్లుడు పాతిక వేలు పెట్టి నెక్లెసు కొన్నాడు నా కూతురికి" అని గర్వంగా చెబుతాను....

"అత్తగారు ఆదిలక్ష్మి అంటే ఏమనుకున్నాడో అల్లుడు " అని పగలబడి నవ్వసాగింది □